

Edward Lear

Puchacz i kicia

Kiedy

Puchacz

wyruszyli w rejs

życia

W zgrabnej łódce groszkowozielonej,
wzięli w drogę

parówki, duży zapas gotówki

I stój miodu z nalepką The Honey

PUCHAĆ

najrozmaitsze

piosenki

brzdąkał na cytrze

I tak śpiewał

w kierunku Nord - West:

Kiciu,

**cudna osobo!
Kiciu, życia ozdobo!
Urodziwą mą Kicią tyś jest!
Tyś jest!
Tyś jest!**

Z powinszowaniem Imi

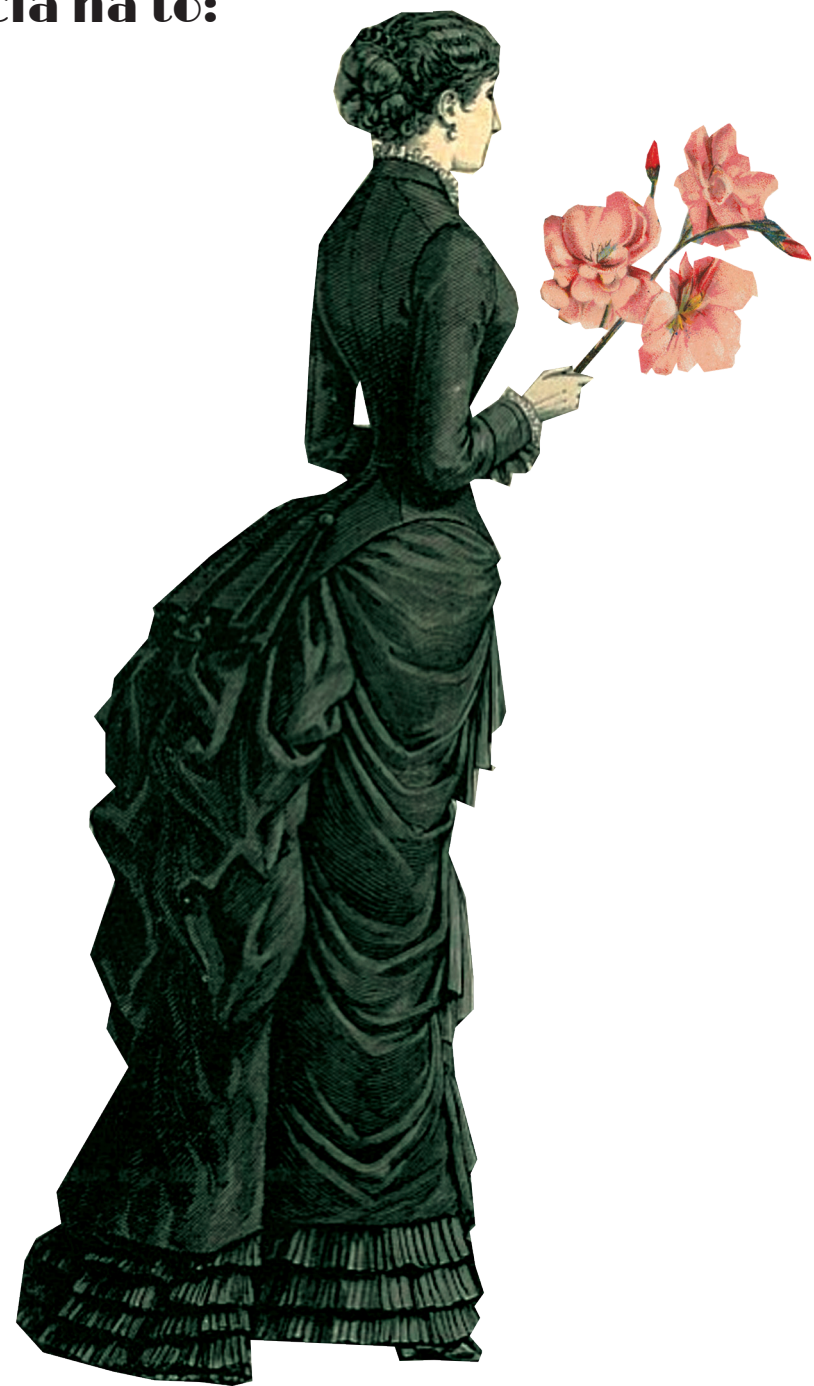
Urodziwą mą Kicią tyś jest!

Stęskniona Milusia jedzie do Łalikowa z kwiatami!

Kicia na to:

Puchaczu, czułych strun potrącać,

Takichż w pieśni twojej żądzę czuć gorączkę!

Teszcze dziś się pobierzmy i

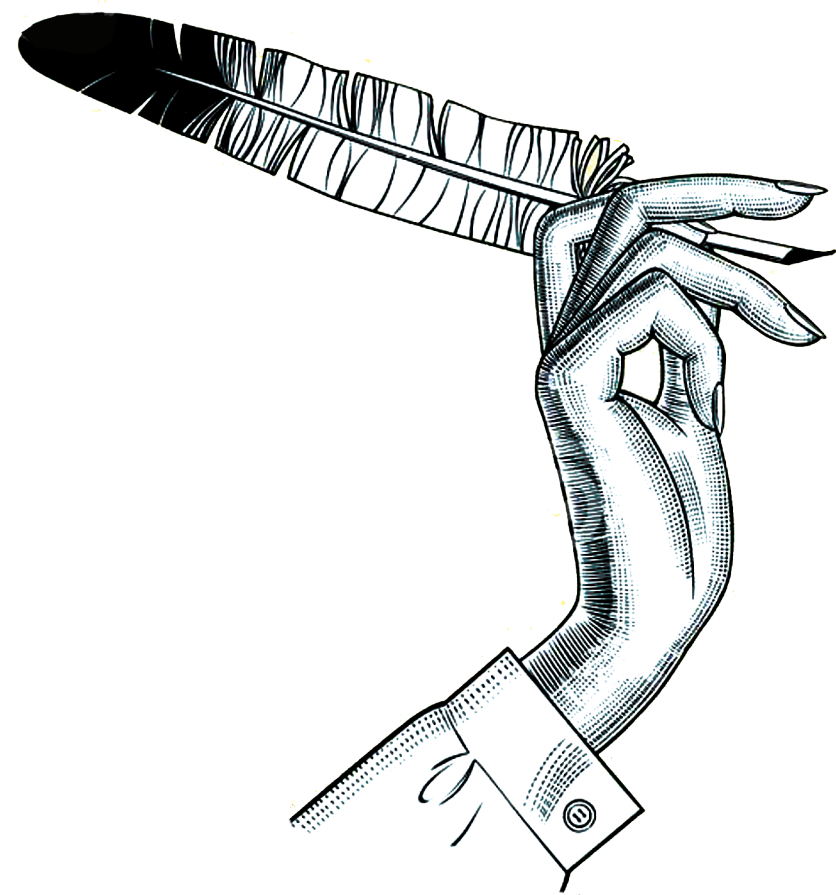
do siebie naleźmy!

No tak,

dobrze,

lecz

skąd wziąć obrączkę?

**Cały rok żeglowali, aż zamglili się w dali
Drzewa Bongo, gdzie Ziemia Niczyja**

**A tam w poprzek na szosie Wieprzek stał
czyli Prosię
Z kółkiem złotym wiszącym u ryja
U ryja!
U ryja!**

Z kółkiem złotym wiszącym u ryja!

Drogi Wieprzku,

czyś gotów za ten zwitek banknotów

Sprzedać kółko?

- Odchrząknął im:

**Bie
rz
cie.**

Więc obrączkę już mieli

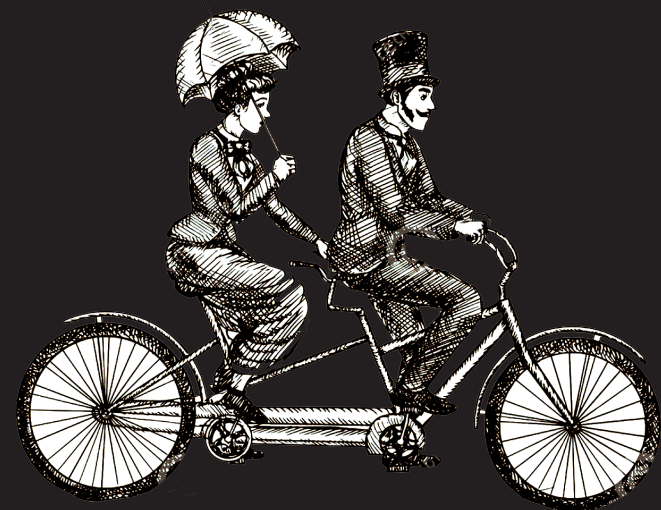
**i następnej niedzieli
Indyk ślubem połączył ich
wreszcie.**

**A po uczcie z kapusty i plasterków langusty,
odłożywszy widelczyk do pikli
Puchacz z Kicią objęci całą noc bez pamięci
szli w dal w blasku księżyca,**

AZ ZNIKLI.